

Protokół dotyczący przepisów o akcji wojennej łodzi podwodnych, ustalonych w części IV traktatu londyńskiego z dnia 22 kwietnia 1930 r., Londyn, 6 listopada 1936 r.

(DzU z 1937 r., nr 55, poz. 425)

Zważywszy, że Traktat w sprawie ograniczenia i zmniejszenia zbrojeń morskich, podpisany w Londynie dnia 22 kwietnia 1930 r., nie został ratyfikowany przez wszystkich sygnatariuszy:

że wspomniany traktat traci swoją moc począwszy od dnia 31 grudnia 1936 r., z wyjątkiem Części IV Traktatu, w której podane są, jako ustalone przepisy prawa międzynarodowego, pewne postanowienia, dotyczące akcji łodzi podwodnych względem statków handlowych, ponieważ omawiana Część pozostaje w mocy ograniczenia czasu jej trwania;

że w ostatnim ustępie Artykułu 22 wspomnianej Części IV znajduje się oświadczenie, iż Wysokie Umawiające się Strony, wzywają wszystkie inne Mocarstwa do wyrażenia zgody na wspomniane przepisy;

że Rządy Republiki Francuskiej i Królestwa Włoch potwierdziły przyjęcie przez nich rzeczonych przepisów, wynikające z podpisania powyższego Traktatu, i że życzeniem wszystkich sygnatariuszy tego Traktatu jest, by możliwie największa liczba Mocarstw przyjęła przepisy zawarte w omawianej Części IV, jako ustalone przepisy prawa międzynarodowego.

Niżej podpisani, przedstawiciele odnośnych Rządów - w myśl postanowień powyższego Artykułu 22 Traktatu - wzywają niniejszym Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do natychmiastowego zakomunikowania rzeczonych i do niniejszego załączonych przepisów Rządom wszystkich Mocarstw nie będących sygnatariuszami wspomnianego Traktatu, zapraszając je do przystąpienia do nich w formalnie i bez ograniczeń w czasie.

Przepisy

"(1) W akcji swojej względem statków handlowych, łodzie podwodne winny stosować się do przepisów prawa międzynarodowego, którym podlegają nawodne okręty wojenne.

"(2) W szczególności - z wyjątkiem przypadku uporczywej odmowy zatrzymania statku, po skierowaniu do niego przepisowego żądania, lub przypadku czynnego oporu przy rewizji - okręt wojenny nawodny lub też podwodny, nie może zatopić statku handlowego, względnie uczynić go niezdolnym do dalszej żeglugi, nie umieściwszy uprzednio pasażerów, załogi i dokumentów okrętowych w bezpiecznym miejscu. W tym celu łodzie okrętowe nie mogą być uważane za miejsca bezpieczne, chyba że uwzględniając stan morza i warunków atmosferycznych, bezpieczeństwo pasażerów i załogi zostanie zapewnione przez bliskość lądu lub obecność innego statku, który byłby w możności zabrać ich na pokład".

